

Vindecarea paralizatului din Capernaum ne învață valoarea prieteniei: PS Timotei Prahoveanul

Preasfințitul Părinte Timotei Prahoveanul a vorbit în predica rostită duminică la Patriarhie despre valoarea prieteniei. El i-a evidențiat pe cei patru prieteni din evanghelia care au depășit orice obstacol și l-au adus pe paralytic în fața lui Hristos pentru a primi vindecare.

Atitudinea arătată de cei patru prieteni ai slăbănogului, care nu aveau niciun interes față de cel bolnav, l-a impresionat și pe Mântuitorul, a spus Preasfinția Sa, care a adăugat că ne-ar impresiona și pe noi, mai ales că trăim în această lume care nu mai cultivă astfel de atitudini.

„Prietenia este mai mult decât legătura de sânge. De aceea, cuvintele Scripturii ne spun că un prieten bun este mai prețios decât aurul și pietrele scumpe. Mântuitorul Însuși i-a numit pe ucenicii Săi prieteni, iar cei mai mulți dintre ei, cu excepția unuia, și-au manifestat prietenia pentru Domnul până la sfârșitul vieții lor. Aproape

toți au sfârșit ca martiri vărsându-și sângele pentru El”.

Ierarhul a atras atenția că trebuie să ne facem și noi prieteni cu Hristos și să nu rămânem legați de cele lumești. În acest sens, el a făcut referire la un cuvânt al Sfântului Ioan Iacob de la Neamț: Prietenia cea cu lumea te lasă singur la mormânt și numai faptele credinței, prieteni mai departe sunt.

„În viața noastră atât de risipită și tulburată nu apelăm la prietenia cu Mântuitorul Iisus Hristos, nu constituie un lucru esențial pentru noi, dar trebuie să ne gândim că într-o zi, când viața aceasta se va sfârși, avem posibilitatea să ne întâlnim cu El dacă l-am avut prieten”, a afirmat Preasfinția Sa.

Episcopul vicar al Arhiepiscopiei Bucureștilor a reamintit că, în funcție de alegerea din lumea aceasta, ne vom bucura sau nu de comuniunea cu Domnul în viața viitoare.

„Prietenii slăbănogului l-au lăsat în fața Mântuitorului pe niște funii. Când oamenii sunt conduși pe drumul către Dumnezeu sunt purtați, de regulă, de patru oameni și sunt lăsați în țărâna din care au fost făcuți tot pe funii, cu același sistem cu care și paralizicul a fost dus înaintea Mântuitorului. Unii au posibilitatea ca acolo să se întâlnească cu Hristos, dacă l-au considerat prieten, dacă nu se vor întâlni cu întinericul pe care l-au preferat în lumea aceasta”.

Ierarhul i-a oferit ca exemplu negativ pe cărturarii și fariseii care, atunci când paralizicul a primit vindecare, ei au cugetat cele rele în inimile lor. Însă, a spus Episcopul vicar, „să nu ne grăbim să-i condamnăm pe cei din evanghelia de astăzi, pentru că și atitudinea noastră este, de obicei, aceeași. Nu avem puterea să ne bucurăm de ceilalți, mai degrabă ne bucurăm de supărările și încercările semenilor, pentru că aceasta este atitudinea unui om care nu se raportează la Dumnezeu”.

Preasfinția a amintit câteva cuvinte patristice legate de paza gândurilor.

„Părinții pustiei ne învățau să fim portarii gândurilor străine. Acestea, când se așază în minte, ne pot îndepărta de Dumnezeu, de frații noștri și de noi înșine. Sfântul Ioan Gură de Aur ne spune că împărat nu este cel care stă în fruntea unui imperiu, ci cel care își stăpânește gândurile”.

Foto credit: Ziarul Lumina

basilica.ro